

СТАНОВИЩЕ

от професор д-р Дарина Зиновиева
относно дисертационен труд
на тема

ОБЩИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН АКТ

от

ВАСИЛ ПЕТРОВ

по специалност – Административно право и административен процес

С НАУЧЕН КОНСУЛТАНТ: ПРОФ. Д-Р МАРИЯ СЛОВОВА

1. Темата на труда е дисертабилна, поради изключителното значение на общия административен акт в административното право и липсата на цялостно изследване, свързано с приложимото актуално законодателство.
Авторът правилно отбелязва, че труд на тази тема е съществувал преди около тридесет години, и анализът по темата следва да бъде съобразен с актуалната нормативна уредба/стр.10/.
2. Обемът на труда е впечатляващ /311 стр/; в структурно отношение се състои от въведение, 6 /шест/ глави и заключителна част.
3. Изследването е извършено чрез няколко метода, което е дало възможност за неговата всеобхватност- исторически, сравнителноправен, правнодогматичен.
В глава Първа авторът е направил анализ на законодателството и практиката в три държави - Франция, Германия и Русия. Той обобщава, че в Германия е налице най-развито законодателство/стр.18/.
Направена е подробна ретроспекция на изследванията по темата и в българското право.

Глава Втора е посветена на понятието за общ административен акт. Тук се прави прецизно и обосновано разграничение между общия административен акт и актове, които се издават от административен орган, като индивидуални административни актове, нормативни административни актове, актове в административното производство, актове с частноправен характер и др.

Силен извод на автора е извеждането на един от разграничителните критерии - подсъдността на общия административен акт. Изяснявайки бележите на общия административен акт, силен извод е този, че някои общи актове са правно основание за издаване на индивидуални актове, а в същото време принципната правна роля на общия акт е чрез него да се реализира диспозицията на правната норма.

Принос на автора е подплатяването на тезите му с релевантни примери от административната практика, с което тезата се онагледява, аргументира се по-силно и придобива научно-практическа стойност.

Принос в работата е авторската дефиниция на общия административен акт/стр.68/. Авторът подробно аргументира елементите на понятието.

Прави впечатление дълбочината на аргументите като напр.изследването на понятието «определен случай», изводите за започването и края на административното производство и взаимовръзката с общия административен акт и др. /стр.69/.

Много силна част от изследването е класификацията на общите административни актове. Авторът групира критерии, по които обособява видове общи административни актове.

Интерес представлява предложението *de lege ferenda* за възприемане на така нар. от автора „вещен” общ административен акт, използван в немското право /стр.79-80/.

В глава Трета на дисертацията е анализирано производството по издаване на общия административен акт. Авторът се спира на проблеми, които не са изследвани в доктрината ни. Изследват се понятията „колективен интерес”, „колективна жалба” /стр.87 и сл./; изследва се случаят на издаване на общ акт, без да са уведомени заинтересованите лица. Авторът предлага оптимизиране на АПК при актове, засягащи колективни интереси. Допълнително заслужават интерес частите от труда, свързани със сроковете за издаване на тези актове.

Четвърта глава е посветена на оспорването на общите административни актове . Интересни и с приносен за доктрината характер са хипотезите за оспорването като родово понятие и обжалването и протестът като видови понятия. Принос са анализите

относно правото на жалба /стр.115/, правото на протест и последващите изводи /стр.117, 163/. Силен подход на автора е и дефинирането на съдържанието им.

Интерес представлява критичния анализ на частта относно невъзможността за отказ и оттегляне на оспорването. Интерес представлява предложението, свързано със санкциониране на страната, която е встъпила след първото заседание и е предизвикала отлагане. Интерес представлява анализа на петте условия, уредени в чл.146 от АПК и предложението за още едно, наречено от автора „фактическа необоснованост на акта.” Авторът разглежда и касационното производство, като се спира на спецификите, свързани с общия административен акт.

В глава пета е направен анализ на изпълнението на общите административни актове и съдебните решения. Изводите за така нар. от автора „принудителна изпълнимост” са интересни и с практическа стойност /стр.221/. Отделен анализ е направен на процесуалната законосъобразност на принудителното изпълнение.

Шеста глава е посветена на специалните закони, в които са уредени общи административни актове. Така например са разгледани групирани актовете в благоустройственото право, актовете при разрешения, концесии, лицензи, принудителните административни мерки, екологично право, трудово право /стр.235-285/.

В дисертацията е включен обширен анализ на съдебната практика и на тълкувателни съдебни актове, обсъждани са и особени мнения на съдии.

Предложенията за оптимизиране на законодателството са уместни и аргументирани. Същите са разположени в текста на целия труд, както и са обособени като систематика в края на труда в частта „Изводи и обобщения”.

Авторът посочва шест статии, свързани с темата на дисертацията. Критичните ми бележки са предимно стилови.

В заключение:

Трудът има качествата за дисертация. Темата не е изследвана в цялостност при актуалната нормативна уредба. Анализът, изводите и предложенията имат висока научно-практическа стойност и приносен характер.

Това ми дава основание да предложа на научното жури да бъде присъдена на **Васил Петров** обзаводателната и научна степен „Доктор”

в област на висше образование: 3. Социални, стопански и правни
науки, професионално направление: 3.6. Право- 05.05.07.
Административно право и процес

2.02.2016 г.

Изготвил становището:

проф. д-р Дарина Зиновиева